

FuksiWilli

WIIPURILAISEN OSAKUNNAN JÄSENLEHTI | WILLI | 3/2026

WIIPURILAINEN OSAKUNTA SOMESSA

NETTISIVUT wiipurilainenosakunta.fi
FACEBOOK Wiipurilainen Osakunta
INSTAGRAM wiipurilainenosakunta
TIKTOK wiipurilainenosakunta

Etukannen kuva: Sunguk Kim
Takakannen kuva: Pixabay
Sisäkannen kuva: Pixabay,
Wiipurilaisen Osakunnan kuvapankki

SISÄLLYS

PÄÄTOIMITTAJILTA <i>Liina Kaihilahti & Ulriikka Kaskinen</i>	4	OSAKUNTA- PROPAGANDAA <i>Aaron Iitiä</i>	14
KURAATTORILTA <i>Vilja Antikainen</i>	5	KESÄTERVEISET MAAKUNNASTA <i>Sampo Äijälä</i>	16
FUKSINEUVOSTEN TERVEHDYS <i>Otso Kaihilahti & Anton Seppänen</i>	6	OSAKUNTAGALLUP	18
TUNNETTUJA WIIPURILAISIA <i>Ada Heikkinen</i>	8	FUKSISKOOPIT	21
KARJALA JA KARJALAISET <i>Otso Kaihilahti</i>	12	FUKSIAAKKOSET	22
		SYKSYN TAPAHTUMAT	28

WILLI 3/2026 | PÄÄTOIMITTAJAT Liina Kaihilahti ja Ulriikka Kaskinen | KIRJOITTAJAT VILJA ANTIKAINEN, OTSO KAIHILAHTI, ANTON SEPPÄNEN, ADA HEIKKINEN, AARON IITIÄ, Sampo Äijälä, Sara Vänntilä, Liina Kaihilahti ja Ulriikka Kaskinen | ULKOASU JA TAITTO Liina Kaihilahti ja Ulriikka Kaskinen | PAINOS 150 kpl | PAINOPIAIKKA Picaset Oy, Helsinki

Willi on Wiipurilaisen Osakunnan täysin sitoutumaton julkaisu. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, joiden lisäksi ilmestyy yksi erikoisnumero eli FuksiWilli.

Willi toimitetaan kaikille halukkaille osakunnan jäsenille kotiin. Mikäli osoitteesi muuttuu, ota yhteyttä päätoimittajiin: willintoimitus@gmail.com. Tämä lehti on saanut HYYn järjestölehtitukea.

PÄÄTOIMITTAJILTA

Teksti ja kuva: Liina Kaihilahti ja Ulriikka Kaskinen | Tausta: Pixabay

Hei sie uusi fuksi (tai vanhempi, palaava civis/sennu/muu)! Tervetuloa opiskelemaan ja mukaan osakuntamme sykkivään, sydämelliseen toimintaan! Kädessäsi/ruudussasi pidät tämän vuoden FuksiWilliä, joka on eritoten suunnattu auttamaan sinut alkuun uudessa, jännittävässä, hektisessä ja hie-
man oudossa elämänvaiheessa. Heti seuraavalta aukeamalta löydät Wiipurilaisen Osakunnan (tuttavallisemmin WiO) fuksineuvokset, jotka ovat fukseille kuin paimenet, paimentaen eksyneet, epäröivät fuksit oikeisiin tapahtumiin ja ikimuistoi-
siin kokemuksiin.

Lehden sivuilta löydät myös fuksiaakkoset (s.22), joista voit tarkastaa, mitä jokin mieltäsi askarruttava, uusi ja kummallinen opiskelijaelämään liittyvä käsite oikein tarkoittaa. Fuksiskoopeista (s.21) voit sen sijaan nähdä täysin totuudenmukaisen, virheettömän ennustuskatsauksen opintoihisi kohdistuvasta polusta...

Historiaakin löytyy, joten jos osakuntamme pitkä, melkein 400-vuotinen historia ei ole sinulle entuudestaan tuttu, voit lukea Karjalasta ja karjalaisuudesta sivuilta 12-13, sekä tutustua muutamaa erityisen tunnettuun wiipurilaiseen sivuilla 8-11.

Osakuntagallup (s.18) sen sijaan paljastaa mitä nykyiset civikset (osakunnan aktiivinen jäsen – sinustakin tulee sellainen marraskuun lopussa) todella ajattelevat jalosta yhteisöstämme. Kyllähän tämä lehti takaa terveen määrän osakuntapropagandaa, sivulla

kuin sivulla. Muista laittaa takakannen tapahtumat kalenteriin ja WiO seurantaan somessa, jotta pysyt ajan tasalla sitsi-ilmoittautumisista, mahdollisista muutoksista ja paljon muusta!

Sitten vielä meistä Willin päätoimittajista. Meitähän on kaksi, Liina ja Ulriikka, Ulriikka ja Liina. Liina opiskelee englannin kielen ja kirjallisuuden maisteria. Ulriikka opiskelee kirjallisuudentutkimuksen maisteriohjelmassa ja valmistuu äidinkielen ja kirjallisuuden aineenopettajaksi.

Liinalla on kolmas osakuntavuosi alkamassa ja Ulriikalla viides. Ulriikka on toiminut osakunnalla muun muassa koulutusneuvoksena, apuemäntänä ja nykyään tietenkin Willin päätoimittajana. Liina on toiminut osakunnalla emäntänä ja revyyvastaavana (katso s.25), nykyään päätoimittajana ja 2027 vuosijuhlamestarina. Kanssaosakuntalaisemme ovatkin ehkä huomanneet, että olemme aika äänekkäitä ja rivoakin juttua löytyy, niin sitsipöydästä kuin muualtakin (katso edellinen Willi-issuu; *SeksyWilli*).

Ulriikka (vas.) ja Liina ruotsinlaivasimulaattoris- seillä helmikuussa.

Tervetuloa juttelemaan meille, ja vielä parempaa, liittymään Willin toimituskuntaan! Williin saa myös ehdottaa ja lähettää omaa juttua, vaikkei olisikaan toimituskunnassa virallisesti. Kaitenlaiset juttuideat ovat tervetulleita, eikä kirjoittamisesta vaadita aikaisempaa kokemusta!

Jännittävää lukukokemusta ja tapahtumarikasta syksyä!

KURAATTORILTA

Teksti ja kuva: Vilja Antikainen | Tausta ja kehys: Pixabay

Hei sie siellä – uusi, tuleva tai jo pidemmän linjan opiskelija! Toisinaan elämässä tulee eteen kohtalokkaita hetkiä, joiden merkitys avautuu itselle vasta vuosia myöhemmin. Nyt, tai toivottavasti pian, siun käsillä on yksi niistä. Eli tietenkin Wiipurilaiseen Osakuntaan liittyminen. Ehkä muistat etäisesti lukiossa seuranneesi esittelyä osakunnasta, tai olet useamman opiskeluvuoden ajan pyöritelty mielessä, että vitsi kun pitäisi joskus tutustua toimintaan. Ehkä tämä lehti on tyrkätty siun käteen lukuvuoden avajaistapahtumassa ja kuulet koko lafkasta ensimmäistä kertaa.

Eipä sillä niin väliä, millaista reittiä olet tähän päätenyt, sillä paras on vasta edessä. Syyskuussa osakunta-arki pyörähtää taas vauhdikkaasti käyntiin, tällä kertaa Perhonkadulla Casa Academican vitoskerroksessa, jossa olemme majailleet keväästä asti. Vaikka helsinkiläisessä opiskelijakentässä on viime aikoina myllertänyt melkoisesti, eivät tilapoliittiset muutokset ole vähentäneet hauskanpitoa piirun vertaa. Syksy onkin tavalliseen tapaan täynnä erilaisia fuksitapahtumia, sitsejä, kokouksia, kulttuuria ja liikuntaa, vuoden kohokohtaa eli Wiipurin Pamausta unohtamatta.

No mutta, mitä se osakunnan jäsenyys sitten oikeasti tarjoaa? Voisin sanoa montakin korulausetta tiiviistä yhteisöstä, unohtumattomista muistoista ja hienoista akateemisista perinteistä (jotka kaikki ovat toki totta), mutta annan sen sijaan hieman konkreettisempia esimerkkejä omasta elämästäni. Jos aloitetaan

maallisella mammonalla: vuosien varrella olen muun muassa nauttinut paristakin eri opiskelijabudjetille sopivasta asunnosta hyvällä sijainnilla, saanut stipendejä aika perhän monen opintotukikuukauden edestä sekä syönyt ilmaisia kokoustarjoiluja lukemattomia kertoja.

Lisäksi olen päässyt, joko osakunnan piikkiin tai hyvin huokeaan hintaan, osallistumaan niin moniin pöytäjuhliin, ekskursioihin ja muihin karkeloihin kuin vain oma jaksaminen on riittänyt. Osakuntakontaktien avulla olen napannut myös opintojen ohelle vakituisen osa-aikatyön ja ensimmäisen oman alan harkkapaikan, kaiken näköisten työelämätaitojen kartuttamisesta puhumatta. Ja kun nyt kontakteista puhutaan, osakunnalta ovat löytyneet lähes kaikki elämäni tärkeimmät ihmissuhteet, jotka toivottavasti kestävät vielä kiikkustuoliin asti. Aika paljon vastinetta kahdelletoista eurolle (ja ehkä muutamalle osakunnan eteen uhratulle hetkelle), vai kuinka?

Pakollisena vastuuvapauslausekkeena suureen mainospuheeseeni todettakoon, etten tietenkään voi luvata siun osakuntamatkan näyttävän samalta kuin omani. Mutta ei sen tarvitsekaan näyttää, vaan siitä kannattaa tehdä juuri omanlaisensa. Täydellä höökällä kaikkeen mukaan ja useampi virka plakkariin tai muutaman kerran vuodessa kokoustamaan ja juhlimaan – tai mitä vaan siltä väliltä, sie päätät. Jokaiselle löytyy kyllä sopivaa tekemistä. Lämpimästi tervetuloa osakunnalle, nähdään syksyn meiningeissä!

: kuraattori Vilja, fuksi
vuosimallia 2018

FUKSINEUVOST

Teksti ja kuvat: Otso Kaihilahti ja Ant

Heipähei sie uusi wiipurilainen fuksi ja tervetuloa Helsinkiin ja Wiipurilaiseen Osakuntaan!

Olitpa muuttanut Helsinkiin ensimmäistä kertaa tai tunnet kaupungin jo entuudestaan, yliopistoelämä tuo varmasti mukanaan paljon uutta. Ei kuitenkaan huolta – me tän vuoden fuksineuvokset, Otso ja Anton, jeesitään parhaamme mukaan Osakuntaan ja opiskelijaelämään tutustumisessa. Satuitpa sitten olemaan kotoisin Etelä-Karjalasta, karjalainen juuriltasi tai muuten vain kiinnostunut wiipurilaisesta hengestä, löydät meiltä varmasti paikkasi. Meiltä voi kysyä matalalla kynnyksellä ihan mitä vaan, mikä voisi mietityttää Osakunnasta tai yliopistosta. Yliopistolla ja osakunnissa on otettu laajalti käyttöön Telegram-viestisovellus, joten jos et sitä ole vielä ladannut niin nyt viimeistään kannattaa. Ohessa on meidän Telegram-kontaktit ja QR-koodi WiOn fuksien omaan Whatsapp-ryhmään. Whatsapp-ryhmän lisäksi meidät tavoittaa nopeiten telegramista, mutta yhteydessä voi olla muutakin kautta. Kannattaa laittaa myös osakunnan Instagram @wiipurilainenosakunta seurantaan, sillä sieltä saa tietoa tapahtumista.

Syksyiltä työ voitte ainakin oottaa seuraavanlaista:
Nauttimaan emännistön ja isännistön loistavista tarjoiluista
Yhteislaulua ja akateemista pöytäjuhlakulttuuria
Osallistumista kokouksiin, pöytäjuhliin sekä myöhemmin vujuille että legendaariseen Wiipurin Pamaukseen
Poikkiosakuntalaistajuhlintaa
Osakunta-approt
Kaikkeaa muuta humua ja hauskaa!

TEN TERVEHDYS

Anton Seppänen | Tausta: Pixabay

Otso & Otso

Nimi: Otso Kaihilahti
Aloittanut: 2022
Opiskeluala: poliittinen historia
Suhde wiipurilaisuuteen: kotoisin
Lappeenrannasta
Telegram: @otsokaihilahti
Hauska fakta: Myöhässä

Nimi: Anton Seppänen
Aloittanut: 2023
Opiskeluala: kirkkomusiikki
Suhde wiipurilaisuuteen: kotoi-
sin Lappeenrannasta
Telegram: @Anton_Seppanen
Hauska fakta: Osakunnan sek-
sikkäimmät sukat

Tunnettuja wiipurilaisia

Teksti: Ada Heikkinen

Wiipurilainen Osakunta on perustettu vuonna 1653. Lähes neljään sataan vuoteen mahtuu paljon jäseniä, joista osa on tullut tunnetuksi myös valtakunnan tasolla. Osakunnan merkittäviin perinteisiin kuuluu kutsua yhteiskunnallisesti ja akateemisesti ansioituneita henkilöitä kunniajäsenikseen. Monet heistä ovat toimineet hyvin erilaisissa tehtävissä eri yhteiskunnan aloilla. Tässä kuusi satunnaisesti valittua, tunnettua wiipurilaista:

1. Irja Askola (1952-)

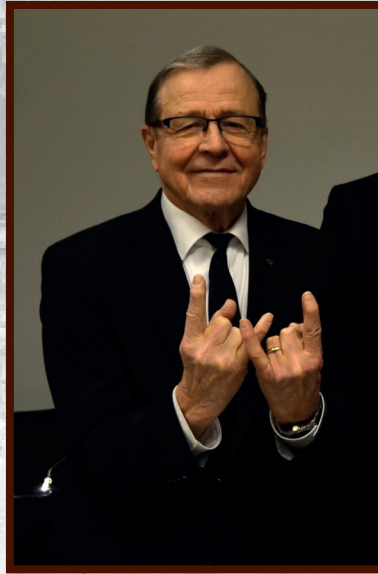
Irja Kaarina Askola on syntynyt vuonna 1952 Lappeenrannassa. Hän on ammatiltaan pappi, runoilija ja piispa emerita. Hän on toiminut Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ensimmäisenä naispuolisena piispana vuosina 2010–2017. Papiksi Askola on vihitty samana vuonna 1988, kun ensimmäiset naiset vihittiin papeiksi Suomessa. Uransa aikana Askola on työskennellyt Lohjan elinyhteisö -projektissa, Helsingin yliopistossa kirkkososiologian assistenttina, Seurakuntaopistolla Järvenpäässä, Euroopan kirkkojen konferenssissa Genevessä, Diakonia-ammattikorkeakoulussa, pappina Helsingin Alppilan seurakunnassa, Espoon hiippakunnan tuomiokapitulin hiippakuntasihteerinä ja piispa Mikko Heikan teologisena erityisavustajana sekä Helsingin hiippakunnan piispana. Askola

on saanut lukuisia tunnustuksia tekemästään työstä. Vuonna 2017 Helsingin yliopisto myönsi hänelle teologian kunniatohtorin arvon tunnustukseksi hänen toiminnastaan vaativissa työtehtävissä Suomessa ja ulkomailla sekä rohkeudestaan yhteiskunnallisena vaikuttajana. Askola on tunnettu tasa-arvon ja suvaitsevaisuuden puolestapuhujana, jonka seurauksena hän on joutunut kirkollisessa keskustelussa myös vihapuheen kohteeksi. Askolan saamia tunnustuksia ovat muun muassa Naisasialiiton Unionin Vuoden Lyyti -tunnus vuonna 2017, Minna Canth -palkinto vuonna 2017 sekä kirkon tasa-arvo ja yhdenvertaisuuspalkinto vuonna 2022. Wiipurilaisen Osakunnan kunniajäseneksi Askola on kutsuttu vuonna 2020.

2. Arvi Lind (1940–2026)

Arvi Kullervo Lind syntyi vuonna 1940 Lauritsalassa. Koulutukseltaan hän oli filosofian ylioppilas ja hän oli opiskellut kotimaisen kirjallisuuden ja suomen kielen opintoja Helsingin yliopistossa sekä tiedotusopin opintoja Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksessa. Ammatiltaan Lind oli uutisankuri ja -toimittaja. Uransa Lind aloitti Yleisradiossa vuonna 1965, josta hän eläköityi vuonna 2004. Lind tunnetaan yhtenä Yleisradion pitkäaikaisimmista toimittajista ja uutisankureista, sillä hän työskenteli Yleisradiolla lähes 40 vuoden ajan. Uransa alussa Lind toimi Yleisradiossa tekstittäjänä, josta hän

siirtyi uutisankuriksi vuonna 1967. Hän oli mukana myös opetus-, viihde- ja lastenohjelmissa. Uutisuran lisäksi Lind esiintyi cameorooleissa muutamissa kotimaisissa elokuvissa. Vapaa-ajalla Lind oli myös Suomen kielen lautakunnan jäsen vuosina 1991–2003 Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksella. Lindille on myönnetty Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan merkki vuonna 2003 ja Vapaudenristin ritarikunnan 3. luokan risti vuonna 2017. Wiipurilaiseen Osakuntaan Lind liittyi vuonna 1962. Opiskeluaikanaan hän oli aktiivinen osakunnan jäsen ja hän toimi useissa viroissa. Wiipurilaisen Osakunnan kunniajäseneksi Lind kutsuttiin vuonna 2013.

3. Helena Ranta (1946–)

Meri Helena Ranta (os. Tamminen) on syntynyt vuonna 1946 Kajaanissa. Koulutukseltaan hän on hammaslääketieteen tohtori ja ammatiltaan oikeushammaslääkäri, sotarikosasiantuntija sekä emeritaprofessori. Ranta on tehnyt historiaa olemalla Suomen ensimmäinen oikeushammaslääkäri. Uransa aikana hän on toiminut Helsingin yliopiston oikeuslääketieteen laitoksella, josta hän jäi eläkkeelle 65-vuotiaana. Hän on työskennellyt sotarikostutkijaryhmän johtajana Bosnia ja Hertsegovinassa, Kosovossa, Kamerunissa, Perussa, Irakissa ja Tšetšeniassa sekä Estonian ja Thaimaan tsunamin uhrien tunnistajana. Vapaa-ajallaan Ranta on ollut

mukana lukuisissa järjestöissä, kuten Suomen Akateemisten Naisten Liitossa, Plan Suomi Säätiössä, Suomen Un Womenissa, Zonta-järjestössä ja Ihmisoikeusliitossa sekä Setlementtiliitossa. Rannalle on myönnetty professorin arvo tunnukseksi hänen ansiokkaasta työstään vuonna 2006. Hänet on myös palkittu useasti, kuten vuoden alumniksi Helsingin yliopistolla vuonna 2004, vuoden naiseksi ja vuoden käyttäytyjäksi vuonna 2005 sekä hänelle on myönnetty kansainvälinen Lysistrata-palkinto vuonna 2017. Wiipurilaisen Osakunnan kunniajäseneksi Ranta on kutsuttu vuonna 2006.

4. Eliel Saarinen (1873–1950)

Gottlieb Eliel Saarinen syntyi vuonna 1873 Rantasalmella. Ammatiltaan Saarinen oli arkkitehti ja professori. Arkkitehdiksi Saarinen valmistui vuonna 1897 käytyään Helsingin Polyteknillisen opiston nelivuotisen kurssin. Professorin arvo Saariselle myönnettiin Suomessa vuonna 1919. Saarisen tunnetuimpiin töihin kotimaassa lukeutuvat esimerkiksi Helsingin päärautatieasema ja Kansallismuseo. Saarinen teki uraa myös Yhdysvalloissa ja toimi vierailevana professorina Michiganin yliopistossa, Ann Arborissa. Hän työskenteli myös Cranbrookin taideakatemiassa, joka oli Bauhausin amerikkalainen vastine ja perillinen. Siellä hän suunnitteli paikan aluetta ja rakennuksia sekä opetti. Yhdysvalloissa hänen tunne-

tuimpia teoksia on Kleinhans Music Hall vuodelta 1940, jonka Saarinen suunnitteli yhdessä poikansa Eero Saarisen kanssa. Lisäksi Saarinen on suunnitellut vuonna 1919 valmistuneen Tarton Paavalinkirkon. Erityisesti 1930-luvulta lähtien Saariselle myönnettiin lukuisia suomalaisten ja ulkomaisten yliopistojen ja korkeakoulujen kunnia-tohtorin arvoja, arkkitehtiyhdistysten kunniajäsenyyksiä, mitaleita, kunniamerkkejä ja muita huomionosoituksia. Maailmankuulu Saarinen oli opiskeluaikoinaan aktiivinen Wiipurilaisessa Osakunnassa. Hän osallistui nuorena osakuntalaisena muun muassa iltamiin, joilla kerättiin rahaa Kanneljärven (Uudenkirkon) opiston hyväksi. Saarinen kuoli Cranbrookin kodissaan vuonna 1950 ja hänen uurnansa on haudattu samana vuonna Hvitt-räskiin.

5. Riitta Uosukainen (1942–)

Riitta Maria Uosukainen (o.s. Vainikka) on syntynyt vuonna 1942 Jääskissä. Hän on koulutukseltaan filosofian maisteri (suomen kieli ja kirjallisuus) 1969 ja lisensiaatti 1970. Hänen alma mater on Helsingin yliopisto. Uosukainen työskenteli valmistuttuaan lehtorina Imatran yhteislyseossa. Vuonna 1977 Uosukainen valittiin Imatran kaupunginvaltuustoon, josta alkoi hänen poliittinen uransa ja jossa hän oli mukana vuosina 1977–1992. Hänet valittiin

Kansallisen Kokoomuksen kansanedustajaksi Kymen vaalipiiristä vuonna 1983, jossa hän toimi vuosina 1983–2003. Uosukainen toimi opetusministerinä vuosina 1991–1994 ja eduskunnan ensimmäisenä naispuolisena puhemiehenä vuosina 1994–2003. Vuoden 2000 vaaleissa Uosukainen oli kokoomuksen presidenttiehdokas. Uosukaiselle myönnettiin ensimmäisenä naisena valtioneuvoksen arvonimi vuonna 2004. Jäätyään pois eduskunnasta Uosukainen

on osallistunut yhteiskunnallisten asioiden edistämiseen erilaisissa luottamustehtävissä. Uosukaiselle on myönnetty erilaisia huomionosoituksia ja hänet on esimerkiksi nimetty Vuoden puhujaksi vuonna 1985. Lisäksi Karjalan liitto on myöntänyt Uosu-

kaiselle Pro Carelia -mitalin vuonna 2014. Karjalaisen evakkoperheen tyttärenä karjalaisuus on ollut Uosukaiselle tärkeää läpi elämän. Wiipurilaisen Osakunnan kunnianjäseneksi Uosukainen kutsuttiin vuonna 1999.

6. A.I. Virtanen (1895–1973)

Artturi Ilmari Virtanen syntyi Helsingissä vuonna 1895. Pian hänen syntymänsä jälkeen Virtasen perhe muutti Viipuriin. Siellä hän kävi Viipurin klassillisen lyseon, jossa oli voimakas isänmaallinen henki, joka teki Virtaseen loppuelämänsä kestävän vaikutuksen. Vuonna 1913 Virtanen aloitti korkeakouluopinnot Keisarillisessa Aleksanterin yliopistossa Helsingissä. Siellä hän opiskeli fyysis-matematiikan tiedekunnan kaikkia aineita lukuunottamatta tähtitiedettä. Kemia valikoitui kuitenkin hänen pääaineekseen. Vuonna 1924 Virtasesta tuli kemian dosentti. Hänet kutsuttiin Teknillisen korkeakoulun professoriksi vuonna 1931 ja kahdeksan vuotta myö-

hemmin, vuonna 1939 Helsingin yliopiston professoriksi. Valion laboratorioon Vir-

tanen pyydettiin kemistiksi vuonna 1919 ja kaksi vuotta myöhemmin hän toimi laitoksen johtajana. Virtanen on Suomen historian näkyvimpiä ja merkittävimpiä tieteilijöitä ja hänet tunnetaan erityisesti kahdesta eri keksinnöstä: AIV-voisulasta ja AIV-rehusta. Innovaatioiden taustalla oli muun muassa huoli kansanravitsemuksen ongelmista. Virtaselle myönnettiin Nobelin kemianpalkinto vuonna 1945. Hän on virallisesti ainoa suomalainen tieteen nobelisti.

Wiipurilaisen Osakunnan kunniajäseneksi Virtanen kutsuttiin vuonna 1946.

Taustakuvien lähteet:

s.8-9: Viipurin linna: Pietinen 1938, Museovirasto.

s.10-11: Näkymä Viipurin kauppatorin kulmasta, Museovirasto/Helios Oy

Kuvalähteet:

Irja Askola.

Kuva: Wikipedia

Arvi Lind.

Kuva: Wiipurilaisen Osakunnan kuvagalleria.

Helena Meri.

Kuva: Wikipedia

Eliel Saarinen.

Kuva: Wikipedia

Riitta Uosukainen.

Kuva: Eduskunta.

A.I. Virtanen.

Kuva: Wikipedia

KARJALA JA KARJALAIKUUS

Otso Kaihilahti

Karjala ja karjalaisuus ovat hyvin monimutkaisia käsitteitä, sillä kumpikaan niistä ei tarkoita vain yhtä asiaa. Vuosisatojen ajan Karjala on ollut idän ja lännen kohtaamisaluetta, mikä on vaikuttanut sen kulttuuriin ja yhteiskunnalliseen kehitykseen. Meille wiipurilaisille karjalaisuus on ennen kaikkea kotiseutua, historiallinen ja kulttuurillinen perintöä ja yhteinen identiteetti. On kuitenkin hyvä tietää, että käsitteillä Karjala ja karjalaiset voidaan eri yhteyksissä tarkoittaa eri alueita ja väestöryhmiä.

Karjala voidaan maantieteellisesti jakaa Suomen Karjalaan ja Itä-Karjalaan. Vuoden 1920 Tarton rauhan rajojen mukainen Suomen Karjala käsitti Viipurin Karjalan, johon kuuluivat Karjalan kannas ja nykyinen Etelä-Karjala, Laatokan Karjalan, johon sisältyi myös Raja-Karjala, sekä Pohjois-Karjalan. Itä-Karjala puolestaan käsitti Venäjän puolelle jääneet karjalaisten asuinalueet, Vienan ja Aunuksen Karjalat.

Karjalan tärkein kaupunki oli Viipuri, joka perustettiin 1200-luvun lopulla Ruotsin itärajan linnoitukseksi. Siitä kehittyi nopeasti merkittävä hallinnon, kaupan ja puolustuksen keskus sekä tärkeä idän ja lännen välisen kaupankäynnin solmukohta. Suomen itsenäisyyden aikana Viipuri oli maamme toiseksi suurin kaupunki sekä merkittävä teollisuuden, koulutuksen ja liikenteen keskus. Muita merkittäviä Karjalan kaupunkeja olivat Käkisalmi Karjalan kannaksen itäosassa ja Sortavala Laatokan pohjoisessa pohjukassa.

Suomen Karjalan asukkaat ovat karjalaiset (joihin myös me wiipurilaiset lukeudumme), jotka ovat osa suomalaista kansaa eli yksi sen heimoista (**Karjalan heimo**). Karjalaiset jäivät keskiajalla Ruotsin vallan alle ja kuuluivat läntiseen kulttuuripiiriin. Karjalaiset puhuvat suomen kielen kaakkoismurteita, jotka tunnetaan myös nimellä Karjalan murre ja jotka ovat kehittyneet muinaiskarjalasta. Pohjois-Karjalan väestöä kutsutaan myös karjalaisiksi, vaikka heidän juurensa ovat pääosin Savossa ja heidän murteensa kuuluu savolaismurteisiin. Joskus Suomen karjalaisiin on luettu myös inkeriläiset, joiden juuret ovat pääosin Karjalan kannakselta.

Itä-Karjalan asukkaat ovat itäkarjalaiset, joita kutsutaan nykyisin usein pelkästään karjalaisiksi. Tämä aiheuttaa usein sekaannusta siitä, kenestä kulloinkin puhutaan. Itäkarjalaiset ovat suomalaisille läheistä sukua, erityisesti Suomen karjalaisille, mutta kuitenkin oma kansansa. He polveutuvat niistä muinaiskarjalaisista, jotka jäivät keskiajalla Novgorodin ja myöhemmin Venäjän vallan alle. He ovat uskonnoiltaan pääosin ortodokseja, toisin kuin luterilaiset Suomen karjalaiset. Itä-Karjalassa puhuttavan karjalan kielen päämurteet (myöskin hyvin hämäävästi) ovat pohjoiskarjala eli vienankarjala, eteläkarjala sekä aunuksenkarjala. Vienankarjala on karjalan kielen murteista lähimpänä suomen kielen kaakkoismurteita. Itäkarjalaisia asui myös Suomen rajojen sisällä Raja-Karjalassa ennen sotia.

Neuvostoliiton venäläistämispolitiikan ja muiden seikkojen seurauksena karjalan kieli ja itäkarjalainen kulttuuri ovat nykyisin vakavasti uhanalaisia Venäjällä.

Karjala on vaihtanut omistajaa lukuisia kertoja historiansa aikana, mutta merkittävin muutos sen rajoihin ja väestöön tapahtui sotiemme aikana. Suomi joutui talvi- ja jatkosodan lopussa luovuttamaan Neuvostoliitolle pääosan Viipurin läänistä, mukaan lukien Viipurin kaupungin. Alueluovutus merkitsi Suomelle huomattavaa väestöllistä, taloudellista ja puolustuksellisesti strategista menetystä. Nykyisin historiallinen Karjala jakautuu Suomen ja Venäjän kesken. Suomen puolella Pohjois- ja Etelä-Karjala muodostavat omat maakuntansa, kun taas suurin osa historiallisesta Karjalasta kuuluu Venäjän Karjalan tasavaltaan ja Leningradin alueeseen.

Karjalan luovutuksen seurauksena yli 400 000 karjalaista evakuoitiin muualle Suomeen. Karjalaiset sulautuivat vähitellen osaksi paikallisyhteisöjä eri puolilla maata, vaikka heidän kulttuurinsa, murteensa ja perinteensä säilyivät monin paikoin vahvoina. Joidenkin laskelmien mukaan joka kolmannella suomalaisella on karjalaisia juuria. Näin ollen se, kuka on karjalainen, onkin nykyään pikemminkin mieliala. Karjalaiseksi voidaan katsoa henkilö, jolla on karjalaiset juuret, joka samaistuu karjalaiseen kulttuuriin tai joka asuu Karjalan maakunnissa. Vahvimpana karjalainen identiteetti on kuitenkin säilynyt Etelä- ja Pohjois-Karjalassa.

**Suomen ja karjalaisten
alueiden rajat v. 1920**

WIO-POTTI

12€

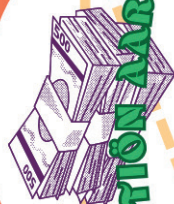
SUURI VOITTO!!!

SÄÄTIÖN AARRE

SÄÄTIÖN AARRE

SÄÄTIÖN AARRE

ISÄNTÄ

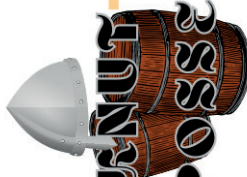
PAMAUS!

PAMAUS!

PAMAUS!

IKÄNUT
POSSE

Lokoisa Luukaali

Lokoisa Luukaali

Lokoisa Luukaali

SENNU

FUKSI! TÄSSÄ PELISSÄ ET VOI HÄVITÄ!

LIITY OSAKUNTAAN!

Mikä
ihmeen...

...OSA?

VALITSE
wiiooojii

MAKSU

VALTIO

KUNTA!

FI H H FI H

Puoli

Kesäterveiset maakunnasta

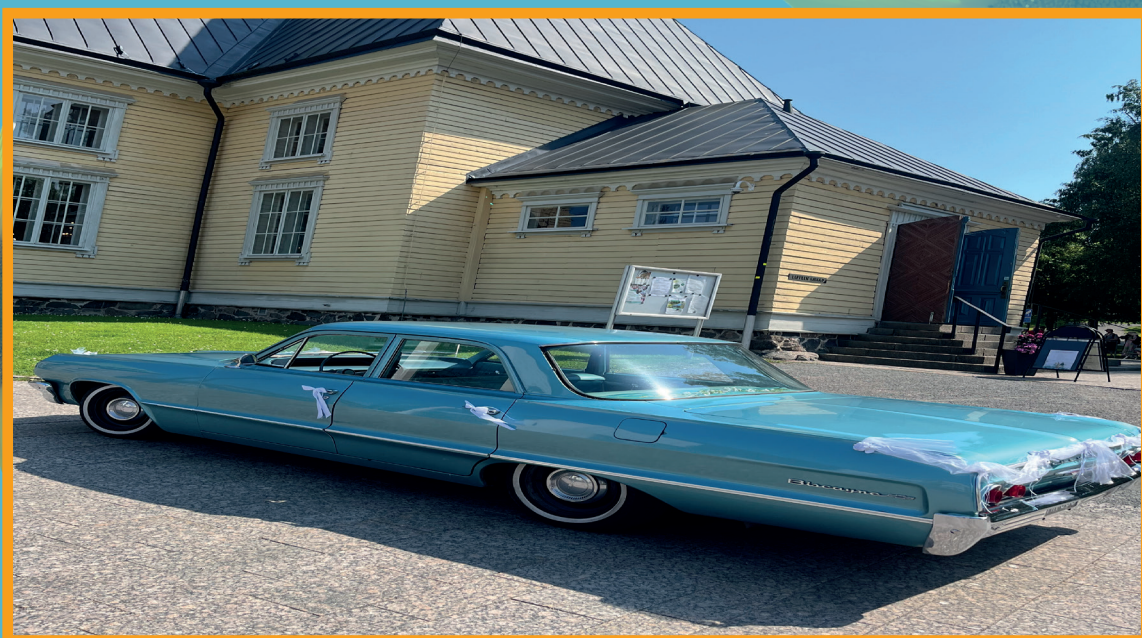
Teksti ja kuvat: Sampo Äijälä | Tehosteet: Pixabay

Hei sinä vanha tai uusi osakuntalainen joka jo olet asettunut tai vasta asettumassa Helsinkiin yliopisto-opintojen johdosta. Terveiset täältä maakunnasta. Vaikka kesäretkeen on vielä tätä juttua kirjoittaessa liki kuukausi aikaa, on itselleni kerennyt Joutseno tulemaan jo (kyllästymiseenkin asti) tutuksi. Olen nimittäin kolmatta kesää putkeen töissä täällä sitten opintojeni aloittamisen. Vaikka töitä onkin paiskottu hiki hatussa läpi kesän, on aikaa jäänyt myös kaikenlaiselle muulle tekemiselle. Tukikoh-tani kesän ajan on ollut vanhempieni luona Lappeenrannassa, ja suurinosa kesän vietosta on täten kulunut täällä Suomen Monacossa (onneksi tästä nimityksestä on taidettu kaupungin matkailumarkkinoinnissa luopua, toi lähinnä mieleen ajatuksen siitä ettei kukaan kaupungissa maksaisi tuloveroa) Kirjoitetaan tähän ensin alta pois kaikki ne geneeriset tekemis-
et, kuten vedyn syömiset, saimaassa ui-

miset, hiekkalinnalla käymiset ja oluen juomiset satamassa. Samalla on tullut todettua, että vietetyt vuodet Helsingissä ovat luoneet entisestä kotikaupungista mieleeni jo jossain määrin romantisoituneen kuvan, todellisuuden ollessa usein muuta.

“Suurinosa kesän vietosta on täten kulunut täällä Suomen Monacossa”

Älkää luulko väärin, monenlaista tekemistä kaupungista kyllä löytyy, mutta humppa täällä ei enää tunnu soivan. Hanurimusiikin perässäkin piti heinäkuun alussa ajaa K*men-laaksoon asti Turkialle lavatansseihin. Ilmeisesti uskollinen chevrolet tympääntyi tuosta harhaloikasta naapurimaakunnan puolelle niin pahasti, että päätti vetää vaihdelaatik-

konsa jumiin paluumatkalla Lappeenrannan Mäkisen leipomon kultaisten kaarten viereen. Saatanan romu. Kuitenkin vain noin viisi minuuttia tienposkessa seisoskeltuani ja mietiskelyäni kuin Metsolan Erkki konsanaan, että mikähän siihen ryökäleen letukkaan tuli, satui paikalle ensimmäinen mekaanikkotuttu, jonka avustuksella auto saatiin taas liikkeelle, ja sämpylät haettua siitä viereisestä leipomosta. Kehtaavatkin vielä väittää, että city olisi kuollut, jos kello kahden aikaan lauantai yönä apua saa kaupungissa pyytämättä. Ainakin karjalaiseen vieraanvaraisuuteen voi täällä aina luottaa.

Kuitenkin kesän aikana on saanut ikävästi huomata jälleen sen, mistä lehdistä on jo kauan saanut lukea. Itärajan kuihtuminen on ollut todellisuutta jo yli puoli vuosikymmentä, mutta vierailu Särkisalmen Valmakauppaan löi kuitenkin jostain syystä yllättäen vasten kasvoja.

“Kehtaavatkin vielä väittää, että city olisi kuollut”

“Kaikki tuotteet Heinäkuun päiväyksellä -50%” julisti mainoskyltti pihalla, ja kauppa oli laittamassa seuraavana päivänä lappua luukulle. Mistä parikkalalaiset hakevat maitonsa jatkossa?!?! Kuulemma myös Lappeen-

rannan Valmakauppa olisi lopettamassa vuoden loppuun mennessä, että kohta on kamelin helpompi mennä läpi neulansilmästä, kuin etelä-karjalaisen ostaa maitoa tuottajilta. Osakunnilla tilat ja toiminta pysyvät onneksi auki ja avoinna muutoksista huolimatta, mutta samaa ei näköjään voi sanoa Osuuskunta Tuotajain Maidon kaupoista. Pientä lohtua sentää tilanteeseen tuo, että vappuna kävimme syvälliset poliittiset keskustelut itärajan heikosta taloudellisesta tilasta ja mahdollisesta erityis-

talousalueesta erään suomalaisen europarlamentaarikon kanssa. Hän vakuutteli olevansa huolissaan itärajan kehityksestä ja haukkui samalla Turun tunnin juna h a n k k e e n , mikä tietysti lisäsi sanojen vakuuttavuutta. Nimiä en tällä kertaa mainitse, mutta ei kai entinen Ulkopoliittisen instituutin johtaja valehtelisi kansalle.....

Kaikesta huolimatta kesä on kulunut Lappeen_rannoilla mukavasti ja jouhevasti, mikä tarkoittaakin että pian koittaa jo syksy ja sitä myötä osakuntatoiminta. Isäntäkollega Nean kanssa myö pidetään ainakin huoli siitä, että osakuntalaisilla riittää leipää ja sirkushuveja. Leivän tekee kyllä toisaalta emännät, mutta ohrapirtelöä saa kopista. Eli meiltä. Nähdään siellä.

OSAKUNTA- GALLUP

Mitä osakuntalaiset todella mieltivät osakunnasta? Toimitus keräsi gallupilla kihelmöiviä vastauksia polttaviin kysymyksiin, josta esittelemme nyt parhaat palat...

Miten kuvailisit WiOta yhdellä sanalla?

Kultamalja
Vilkas
Humu
Sitähyvää
Miauuu
Nice :3

Useampi
vastaus:

JÄMPTI

Paikka
polkupyörän
sisäkumissa

Arkisto/kirjasto
maanalaisella
juhlapaikalla

Helsinki

Isännän-
koppi

Kellari, koska meidän
tilat oli niin monta
vuotta kellarissa
ja siellä myö eletti
meidän elämää

WiO asustaa jokaisen
jäsenensä sydämessä,
maksassa ja
lompakossa

Peikkometsä

Sauna Saimaan
rannalla
(sopivilla
virvokkeilla)

Wanha
Karjala

Jos WiO olisi paikka (muu kuin Viipuri tai Etelä-Karjala), mikä se olisi? (Ja mahdollisesti miksi?)

Jos WiO olisi biisi, mikä biisi se olisi? (Ja mahdollisesti miksi?)

Sellanen ol'
Viipuri
Silakka-apajalla
Portion Boys-
sin Kyläbaari
Matti Nykäsen
"Pldä varas"

Suosituin
vastaus: Heili
Karjalasta

Lempilaulusi osakunnan
laulukirjasta?

Viipuri, Tammisuo

Kansainvälinen

NYT

Gaudeamus igitur

Heili Karjalasta

Pohjois-Karjala

Maitoa maalta

Wanhoi poekii
wiiksekkäit

Kunniamaininta:

"Se mikä menee
'Ooo WiOoo WiO
WiOoo"

HITTI VASTAUS:
Teinilaulu

POLAROID

Joku hyvä muisto (ja mahdollisesti miksi se on niin hyvä ja muistiin jäänyt)?

Jatkojen
mielenkiintoiset
keskustelut

Ekskursiot
kansallisoppeeraan,

koska niissä tutustuu
sellaisiin mielenkiintoisiin
WiOlaisiin, joita ei yleensä
näe kokouksissa.

Pamaus,
koska
pamahtaa

Omat
fuksisitsit<3

Kaikki muistot
ystävien kanssa, ei
voi valita vaan yhtä.
Oon saanut parhaat
ystäväni WiOlta.

Sun 630
Kesäretken kuutamouinti
aivan itäraajalla

Meillä saa (ja pitää)
laulaa sitten kurkku
suorana!

Jos WiO olisi keittiöväline, mikä se olisi (ja mahdollisesti miksi)?

Skumppalasi, koska
arkikin on juhlaa

Vispilä

Keittiöjakkara jolla
pääsee korottamaan
korkeammalle

Pulikka, jolla kaulitaan
karjalanpiirakoita

Veitsi, koska terävä,
vanha mutta toimii
aina

Lusikka

Muu kommentti/terveinen? :)

wwwwwwiiiiiiiiiooooooooooooooooooooo

Puoliso kannattaa
ottaa toisesta
osakunnasta, ei
omasta

Hiphei!

Rohkeasti mukaan
tapahtumiin<3

FUKSISKOOPIT

Neitsyt (23.8. – 22.9.)

Ryhmätyöt voivat olla opiskeluaikojen kenties petollisin tehtävänanto. Tasapaino työtehtävissä on palanen, jota ilman yhdelle tulee burnout, toinen katoaa maan kamaralta ja kolmas unohtaa mistä ja milloin esitelmä olikaan.

Vaaka (23.9. – 22.10.)

Yritä olla vertailematta itseäsi muihin; keskiarvoista ja tenttipalautteista viis, jokainen kokemus on merkittävä ja opettaa jotain.

Skorpioni (23.10. – 22.11.)

Muista olla avomielinen uusille kokemuksille ja ideoille. Toki, sillä varauksella, että oikeasti sitten yhtäkkiä lasket menetetyn ylioppilastalon portaita alas patjalla.

Jousimies (23.11. – 22.12.)

Kannatteleva opiskelijabudjetti kannattaa ennen kuin pankkitili ammottaa tyhjyyttään. Pizza bileiden jälkeen kuulostaa houkuttelevalta, mutta kotona on jääkaapissa ehtaa makaroonilaatikkoo!

Kauris (22.12. – 19.1.)

Joskus ne oudoimmat vapaaehtoiset kurssit tuovat rikkaimmat opiskelumuistot. Jos kohdallesi vain sattuu kurssi vampyyrielokuvien historiasta, 1800-luvun kulinariusteesta tai seksilelujen mediaviestintämarkkinoinnista, ota se ihmeessä ja ihmetä!

Vesimies (20.1. – 19.2.)

Voit olla kuka vain ja tehdä mitä vain! Vain taivas, tai no, opintotukikuukausien määrä on rajana! Ja jälkimmäinenkin vain alustavasti! Opiskella voi vaikka loppuelämän, jos vain löytää jonkinlaisen rahoituksen, isukeista pikavippeihin...

Kalat (20.2. – 20.3.)

On vain terveellistä pistää kirja kiinni ja lähteä juhliin!! Kuuletko kutsun, WiOooo WiOooooo WiOoOoOoOoOooooo!

Oinas (21.3. – 20.4.)

Liika stressi kuriin. Luennoille on ihana mennä joskus vaan oleskelemaan kylmän kahvin kera ja selailla ostoksia tai pelata nettipokeria tietokoneella. Jos kirjoittaa liikaa muistiinpanoja, ranne kipeytyy.

Härkä (21.4. – 20.5.)

Ärsyttääkö vääristynyt kurssiarvosana? Varaa tapaamisaika lehtorin luo ja järjestä siellä dramaattinen välikohtaus huudon, kiristämisen ja kyyneleiden kera. Luennoitsija ei voi vastustaa sitä!

Kaksonen (21.5. – 21.6.)

Älä ota kahtasataa opintopistettä heti ensimmäiselle syksyllä. Voi tuntua aikaansaavalta saada mahdollisimman paljon tehtyä mahdollisimman äkkiä, mutta palaa loppuun voitakin helpommin...

Rapu (22.6. – 22.7.)

Opintovuosiesi kokonaisuus voi tuntua valtavalta sumupilveltä, nyt kun olet aidosti sen äärellä. Älä huoli, kaikki selviää aikanaan. Kurssiarvosanat tipahtavat Sisuun, lehtori laittaa viestiä puuttuvasta Moodle-tehtävästä, selvität oman lempi opiskelijaruokalasi ja löydät paikkasi osakunnastamme<3

Leijona (23.7. – 22.8.)

Ilmassa on sähköä ja näkymättömät langat vetävät sinua jonnekin. Tuntuu kuin jokin hahmo, jotkin tietyt silmät odottaisivat erityistä kohtaamista... Ei auta kuin mennä siihen Osakunnan tapahtumaan ja selvitä kenet sinun kuuluu tavata...

FUKSIAAKKOSET

ABI-INFO – Vuosittain elokuussa järjestettävä kiertue Etelä-Karjalan lukioihin. Tarkoituksena houkutella abeja osakuntaan ja Helsinkiin opiskelemaan.

AINEJÄRJESTÖ – Oman alasi yhteisö, johon tutustut orientaatioviikolla, mutta joka jää osakunnalle ikuisiksi kakkoseksi.

AIRUT – ”Pönötysavustaja.” Airut edustaa omaa järjestöään erinäisissä tilaisuuksissa kantamalla leveää nauhaa. Airuita tarvitaan kunniatehtäviin esimerkiksi osakunnan vujuilla, itsenäisyyspäivän soihtukulkueessa ja tiedekuntien promootioissa.

AKVAARIOTENTTI – Examinarium-järjestelmässä suoritettava tentti, jossa voit tenttiä haluamanasi ajankohtana tiettyjä tenttejä. Tenttiminen tapahtuu erillisissä tenttitiloissa, joissa on tietokone ja tallentava valvonta.

ALEXANDRIA – Kaisa-kirjaston ohella suosittu opiskelupaikka keskustakampuksella.

APPRO – Baarikierros, joka vie sekä rahat että terveyden. Darran lisäksi käteen jää kuitenkin yleensä myös hieno haalarimerkki, joten osallistuminen kannattaa ehdottomasti. Stadin isoimmat approt ovat syksyisin Limeksen appro ja keväisin Hesarin appro.

AYY – Aalto-yliopiston ylioppilaskunta.

BOTTA – Pohjalaisten osakuntien eli Etelä-Pohjalaisen ja Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan sekä Vasa Nationin oma

talo eduskuntatalon takana. Oikealta nimeltään Ostrobotnia.

CASA ACADEMICA – Tunnetummin pelkkä Casa. Keski-suomalaisen Osakunnan virallinen tukikohta, nykyään myös meidän, Wiipurilaisen Osakunnan, evakkotukikohta yhdessä KyO:n ja KO:n kanssa.

CASAN ULLAKKO – Yllä mainitun mukaisesti WiO:n, KyO:n ja Ko:n hulppea kattohuoneisto, toiselta nimeltään ullakko, eli Casa Academican viides kerros.

CIVIS – Arvonimi, joka myönnetään fukseille samaan aikaan osakuntanauhan kanssa Wiipurin Pamauksessa.

DOMUS GAUDIUM – Lyhennettynä DG ja suomennettuna Ilo(n)talo. Kolmas ylioppilastalo, jossa Wiipurilainen Osakunta vielä hetki sitten asusti.

EMÄNNISTÖ – Emännät ja näiden apurit, joukko ahkeria ja sankarimaisia osakuntalaisia, jotka uhraavat iltojaan, aamujaan ja välillä öitään osakuntalaisten vatsojen täyttämiseksi. Huhujen mukaan keittiössä on myös parhaat bileet.

EPO – Etelä-Pohjalainen Osakunta, joka asustelee Bottalla.

ESO – Etelä-Suomalainen Osakunta, jonka päämaja sijaitsee tällä hetkellä hämiken vitoskerroksessa.

EXCURSIO – Ei mikään loitsu Harry Potterista, vaikka siltä kuulostaakin. Kutsutaan

myös excuksi. Osakunnan yhteinen tutustumiskäynti johonkin kulttuuri- tai liikuntapainotteiseen paikkaan.

FUKSI – Sie! Eli ensimmäisen vuoden opiskelija ja/tai osakuntalainen.

FUKSLAISET – Wiipurilaiset fuksit pääsevät yhdessä muiden DGO:laisten fuksien kanssa (rasti)radalle kokeilemaan kaikkea uutta ja hauskaa sekä testaamaan, kuka kestää osakuntaelämää parhaiten.

FUKSINEUVOS – Vastaa fuksiasioista yhdessä koulutustoimikunnan kanssa.

GRADU – Maisterivaiheen pakollinen paha, jonka tekoon osakunta myöntää taloudellista tukea (Katso myös: STIPPARI).

HAALARIT – Opiskelijoiden rakas asu, jota pääsee käyttämään ainakin approilla ja vappuna. Toimii haalarimerkkien taustakankaana.

HTK – Huoneistotoimikunta, DGO:n yhteinen toimikunta, joka hoitaa yhteisiä tilojamme.

HUMU – Tällä nimellä kutsutaan hämäävästi myös HYYn tapahtumavaliokuntaa, mutta alunperin se merkitsee wiipurilaista sielunmaisemaa.

HYY – Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunta, jonka alaisuuteen WiO kuuluu.

HÄMIS – Hämäläis-Osakunta, majailee Tavastian naapurissa Kampissa. Palkinnon arvoinen suoritus, jos löydät omin avuin perille. Hämiksien osakuntatiloissa toimii myös Osakuntabaari, josta saa opiskelijahintaista lounasta!

INSPEHTORI – Tutummin inspi. Yliopiston professori, joka valvoo osakuntaa. WiOn tämän hetkinen inspehtori on professori Jussi Pakkasvirta, joka usein tykkää kutsua osakuntalaisia kotiinsa tai bändinsä keikalle.

ISÄNNISTÖ – Isännät ja näiden apurit, joiden tehtävänä on juottaa osakuntalaiset pöydän alle ja siivota heidät sieltä sitten aamulla.

ITÄSUOMALAISET KESÄJUHLAT eli ISK – Viiden itäisen osakunnan – Wiipurilaisten, Karjalaisten, Kymäläisten, Savolaisten ja Östra Finlands Nationin yhdessä järjestämät kesäiset pöytäjuhlat elokuun lopussa.

ITSENÄISYYSPÄIVÄ – Itsenäisyyspäivänä osakuntalaiset voivat ottaa osaa Ylioppilaiden soihtukulkueeseen Hietaniemen hautausmaalta Senaatintorille. Tämän jälkeen yleensä jatkoillaan yhteisosakuntalaisessa seurassa missä milloinkin.

JÄSENMAKSU – 12 eurolla iloa ja hubaa koko vuodeksi. Helpointa hoitaa Sisussa läsnäolevaksi ilmoittautumisen yhteydessä (joka vuosi).

KAISA – Helsingin yliopiston keskustakampuksen ihana pääkirjasto Kaisa-talossa. Kannattaa varautua siihen, että keskipäivällä opiskelutilaa löytää korkeintaan kellarikerroksista, jos sieltäkään.

KESKIVIKKOKAHVIT – Keskiviikkoinen DGO:n tapahtuma, joka pitää sisällään nimensä mukaisesti kahittelua, aina rennon oleskelun kera sekä joskus myös sisältäen suunniteltua ohjelmaa. Katso tarkat keskiviikot osakunnan tapahtumakalenterista!

KESKUSTAKAMPUS – Humanististien, kasvatustieteilijöiden, teologien ja valtiotieteilijöiden kampus Helsingin keskustassa, yliopiston vanhimmissa ja perinteisimmissä tiloissa.

KESÄRETKI – Tapahtumantäyteinen vierailu, joka suuntautuu johonkin kanta-alueemme Etelä-Karjalan kunnista aina kesän loppupuolella. Lakki ja nauha ovat suositellut asusteet mukaan reissuun.

KNUT POSSE – Tuo jalo ritari ja oiva juomaveikko. Pamausjuhlan sankari ja pöytäjuhlien idoli.

KO – Karjalainen osakunta, toinen kämppiksimme niin Casalla kuin ennenkin DGO:lla. Aiemmin osa Wiipurilaista Osakuntaa, kanta-alueena Pohjois-Karjala. Jos et saa karjalaisuudesta tarpeeksesi, tutustu ihmeessä!

KOKOUS – Joka toinen tiistai-ilta lähes koko lukuvuoden ajan wiipurilaiset kokoontuvat DGO:lle emännistön loihtiman hyvän ruuan ääreen kuuntelemaan ja keskustelemaan ajankohtaisista osakuntaa koskevista asioista. Ei tarvitse tietää mitään mitään osallistuakseen.

KUMPULA – Matlulaisten eli matemaattis-luonnontieteellisten tieteiden kampus.

KURAATTORINVAIHTOKARONKKA – Joka toinen vuosi järjestettävät juhlavatsitsit vaihtuvan ja uuden kuraattorin kunniaksi.

KYO – Kymenlaakson Osakunta, joka erosi WiOsta 1930-luvulla. Nykyään ystävyysosakuntamme sekä kämppiksemme Casalla (ja sitä ennen myös DGO:lla). Lähes jokaisesta WiOn tapahtumasta löy-

tyy yksi tai useampi kiintiökymäläinen. Vastaavasti KyOn tapahtumiin saa ja pitää mennä kuokkimaan.

KYYKKÄ – Näyttää mölkyltä, mutta on jostain paljon pahempaa. Kokeile ja (v)ihastu! Saatat vielä päätyä mukaan kyykän MM-ki-soihin talviselle Tampereelle.

LASKIAINEN – Suuri opiskelijatapahtuma, joka aloittaa kevään alamäen kohti vappua. Kaivopuistossa järkätään kaikille opiskelijoille avoin laskiaisrieha.

LAULUKIRJA – Tiivis nidos täynnä kauniita ja vähän vähemmän kauniita veisuja, joiden sanat tulevat ajan mittaan peittymään muiden osakuntalaisten töherrysten alle. Muiden kirjoituksia on hauskaa lukea bileiden jälkeen, joten älä unohda tätä kirjaa kotiin!

LEHTIHUONE – Yksi osakuntahuoneiston osa. Soveltuu hengailuun ja työskenteilyyn. Jos mikään muu tila ei ole vapaana, tänne saa aina mennä!

LIISANKATU – “Silloin kun oltiin vielä Liisankadulla...” on lausahdus, jonka voi kuulla nykyään lähinnä sennujen suusta. Liisankatu on osakunnan entinen koti, josta muutosta on kulunut jo niin kauan, että nykyaktiivit eivät tiedä siitä mitään.

MATRIKKELI – Hieno, vanha kirja, johon jokainen osakuntalainen kirjoittaa nimensä lisäksi muutaman muun tiedon ja liittyy samalla virallisesti Wiipurilaiseen Osakuntaan.

MEILAHTI – Lääkisläisten kotikampus Töölön pohjoispuolella. Tunnetaan myös nimellä Meikku.

MÄKIS – Lyhenne Vallilassa sijaitsevasta Mäkelänrinteestä, jossa osakunta omistaa monia budjettiystävällisiä asuntoja. Olemalla aktiivinen osakuntalainen voit itsekin saada opiskelijaystävällisen asunnon Mäkiksen osakuntakommuunista!

NAUHA – Osakuntalaisen tunnusmerkki, jonka saadessaan fuksista tulee civis. WiOn nauha on puna-kelta-sininen, joista sininen raita on alimmaisena. Voit ansaita myös muiden osakuntien nauhoja osallistumalla aktiivisesti niiden toimintaan.

NOPPA – Tuttavallisempi nimitys opintopisteelle, joita on opintojen aikana tarkoitus kerätä. Tavoitemäärä on 300, jolla pääsee maisteriksi.

NYLLE – Nylands Nation, ruotsinkielisistä osakunnista suurin, jonka huoneisto "Nat-sa" sijaitsee Esplanadin lähistöllä.

OSAKUNTATARRA – Tarra, joka kertoo mihin osakuntaan kuulut. Kannattaa pitää mukana, sillä tarraa vilauttamalla pääsee sisään muidenkin osakuntien tapahtumiin, kuten vaikka Hämiksen jatkoille. Uuden osakuntatarran saa aina syksyn alussa, kun on todistanut maksaneensa jäsenmaksun.

OYV – Osakuntien yhteisvaltuuskunta eli niiden yhteistyöelin. Hoitaa yhteisiä asioita ja järjestää tapahtumia, joissa eri osakuntien jäsenet voivat tehdä tuttavuutta. Ei pidä sekoittaa Osakuntalaiseen Unioniin.

OSAKUNTA-APPRO – Ensimmäiset osakunta-approt järjestettiin vuonna 2019. Approilla kierretään eri osakuntien tiloja ja haetaan leimoja.

PAMAUS – Osakuntamme nimellisesti kakkos- mutta periaatteessa ykkösjuhla, jota juhlietaan Pyhän Andreaan päivänä 30.11. Hieno ja rakastettu tilaisuus, joka täytyy itse kokea.

PPO – Pohjois-Pohjalainen Osakunta, yksi kolmesta Bottan osakunnasta.

PÄÄTOIMITUS – Willin toimituskuntaa johtava ylväs elin. Vastuussa myös lehden taitosta, painosta ja postituksesta.

Q – Kutsumanimi osakunnan kuraattorille, jonka tehtävänä on johtaa osakuntaa ja edustaa sitä monissa tilaisuuksissa sekä tehdä yhteistyötä muiden tahojen kanssa.

RINKELI – Wiipurilainen perinneherkku.

REVYY – Yksi Pamauksen räväyttävistä kohokokhdist, johon niin civikset, sennut kuin fuksitkin ovat tervetulleita ottamaan osaa!

RUDI – Lehtihuoneen lukuisista pehmoleluista se, joka muistuttaa eniten nallea.

SAUNAILLAT – Osakuntien yhdessä järjestämiä saunailtoja, joissa yhdistyy hyvä meno ja kiukaan pistävän ihana si-hahdus.

SATO – Satakuntalainen Osakunta, jonka koti sijaitsee Lapinrinteessä Baanan toisella puolella. Surullisenuuluisa jatkopaikka, josta ihmisillä on eriäviä mielipiteitä. Vieraile itse ja muodosta omasi!

SAVO – Savolainen Osakunta. Asustaa Uuden ylioppilastalon Vinnillä yhdessä Varsinaissuomalaisen Osakunnan kanssa.

SENNUT – Eli seniorit, WiOn seniorijärjestö entisille osakuntalaisille. Kokoa joukkoonsa monenikäisiä ex-wiipurilaisia.

SILLIS – Eheyttävä brunssi, joka nautitaan vuosijuhlien ja kakkosjuhlien jälkeisenä päivänä.

SISU – Mainetta niittänyt opintotietojärjestelmä, jonka tulet tuntemaan.

SITSIT – Tavanomaisempi nimitys akateemisille pöytäjuhlille, joissa nautitaan kolmen ruokalajin ja sitäkin useamman juomalajin illallinen. Samaan aikaan tietenkin lauletaan rakkaita sitsilauluja.

SODEXO – Opiskelijaravintola päärakenuksella.

STIPPARI – Wiipurilaisen Osakunnan stipendisäätiö, joka jakaa stipendejä aktiivisille osakuntalaisille.

TEGINILAU – Osakuntamme rakas pöytäjuhlien päätöslaulu, joka lauletaan seisaaltaan ja erittäin suurella tunteella.

ULKOJÄSEN – Muualla kuin Helsingin yliopistossa opiskeleva osakuntalainen (mutta täysin samanarvoinen).

ULLIS – Ullanlinnanmäki, viehättävä mäennyppylä Kaivopuistossa, jonne yliopilaat ryömivät vappuaamuna.

UNICAFE – Helsingin kampusten opiskelijaruokalaketju. Ainoa iltaan asti auki oleva unari löytyy Kaivopihalta.

UNIONI – HYYn Osakuntalainen Unioni. Suomenkielisten osakuntien yhteenliittymä, joka toimii linkkinä ylioppilaskuntaan.

Tekee myös yhteistyötä Osakuntien edustajistoryhmän kanssa. Ei pidä sekoittaa Osakuntien yhteisvaltuuskuntaan (OYV).

UUSI – Uusi ylioppilastalo Mannerheimintiellä. Piti ennen sisällään useita opiskelijajärjestöjä ja HYYn keskustoimiston. Nykyään myyty ja tilaa käyttävät evakuoitu.

VANHA – Vanha ylioppilastalo Mannerheimintiellä. Toimi muinoin opiskelijoiden tukikohtana, kun Uutta ylioppilastaloa ei vielä ollut. Nykyään opiskelijoiden käytössä tilasta on jäljellä Kaivopihan UniCafe.

VIKKI – Bio- ja ympäristötieteilijöiden, eläinlääkisläisten, farmaseuttien sekä maa- ja metsätaloustieteilijöiden luonnonläheinen kampus.

VIRKAILIJA – Osakuntalainen, joka on ottanut jonkun tietyn tehtävän kontolleen koko vuodeksi. Listan kaikista viroista ja tämän hetkisistä virkailijoista löytää Wiipurilaisen Osakunnan nettisivuilta.

VIRKAILIJANVAIHTOKARONKKA – Lyhyemmin VVK. Alkuvuodesta järjestettävät sitsit, joissa virat vaihtuvat edellisen vuoden virkailijoilta uusille.

VSO – Varsinaissuomalainen Osakunta, asustavat nykyään Välimerellä, sillä Helsingin kadulla siis.

VUJUT – Eli vuosijuhlat. Hieno iltapukujuhla, joka sattuu monella osakunnalla olemaan kevään puolella, WiO mukaan lukien (virallisesti 5.3.).

VUOROTTELUJUHLA – Syksyllä ja keväällä järjestettävä juhla, jossa tietty osa osakuntalaisista järkkää sitsit toiselle osalle.

Teema on osallistujille aina yllätys ja järkkääjät keksivät juhlijoille kaikkea teemaan liitännäistä tekemistä. Näillä bileillä on tapana eskaloitua, oli sitten järkkääjä tai sitaaja.

WAPPU – Ylioppilaiden huikea juhla, joka ei tunnetusti lopu. Ansaitti kevennys rankan lukuvuoden päätteeksi. WiO:n vappuun kuuluu yleensä yhteiset jättisitsit Casalla. Moni lähtee myös vapuksi seikkaleimaan Viron Tarttoon (ystävyyss) korporaatioiden luokse.

WIIPURI – Rakkaan osakuntamme vanha äitikaupunki.

WILLI – Osakunnan jäsenlehti, jonka sisältö vaihtelee hyvästä erittäin hyvään. Ilmestyy viisi kertaa vuodessa.

WIOL – Nimestään huolimatta Wiipurilaisen Osakunnan Laulajat on WiOn, KyOn ja KO:n yhteinen kuoro. Porukan laulutaitoa pääsee ihastelemaan ja arvioimaan kuoron konserteissa useamman kerran vuodessa. WIOL esiintyy usein myös vujuilla ja Pamauksessa.

YLIOPPILASLEHTI – Helsingin yliopiston opiskelijalehti.

YLVA – Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan omistama konserni, jonka liiketoiminta keskittyy kiinteistö- ja finanssisijoituksiin sekä ravintola-alaan.

ÅN – Åbo Nation – Ruotsinkielinen osakunta varsinaissuomalaisille. Asuu Uudella samoissa tiloissa Östra Finlands Nationin kanssa.

ÄNNÄNNEN VUODEN OPISKELIJA – Dinosaurius, fossiili, yksinkertaisesti

vanha. Opiskeluvuosia on takana niin paljon, että on seonnut itsekin laskuissa. Toive valmistumisesta silti elää vahvana mielessä.

ÖFN – Östra Finlands Nation, WiO:sta 1920-luvulla eronnut ruotsinkielinen itäsuomalaisten osakunta, jonka tilat sijaitsevat Åbo Nationin kanssa Uudella.

WI000<3

Tehosteet: Pixabay

SYKSYN TAPAHTUMAT!

Posti Green

Seuraathan myös WiOn viestintä- ja somekanavia varmistaaksesi ajan-
kohtaisen tiedon mahdollisten muutosten vuoksi! <3

To 3.9. Casan ullakon illanistujaiset

Pe 11.9. Osakuntadiskon etkot

**Pe 18.9. Casan ullakon + KSON yhteiset
fuksiaiset**

Ke 23.9. Grilli-ilta

Pe 25.9. Fuksisitsit

Pe 16.10. Syyssitsit

Pe 6.11. Sawisitsit

La 21.11. Teemarit

To 26.11. Punkkua, patonkia ja pommacia

Ma 30.11. Pamaus

Ti 1.12 Pamaussillis

Su 6.12. Itsenäisyyspäivän menot

La 12.12. Casan ullakon pikkujoulut

Keskiviikkokahvit:

ke 16.9. / ke 30.9. / ke 14.10. / ke 28.10. / ke 11.11. / ke 25.11.